

باز شدن جعبه «سیا»

در شبکه مستند

مستند «زندگی قشنگ نو» به کارگردانی وحید پناهلو در جدیدترین قسمت از فصل سوم برنامه «به اضافه مستند» روی آنتن شبکه مستند خواهد رفت.

به گزارش جام جم، سی و هشتمین قسمت از فصل سوم برنامه تلویزیونی به اضافه مستند، با پخش و بررسی مستند زندگی قشنگ نو به کارگردانی وحید پناهلو از شبکه مستند پخش خواهد شد. در این قسمت و پس از پخش مستند، محمدتقی فهیم، منتقد سینما و وحید پناهلو، کارگردان مستند زندگی قشنگ نو مهمان برنامه خواهند بود و به بررسی پشت پرده صنعت سینما در آمریکا، هالیوود و ناگفته‌هایی از رسانه‌های ایالات متحده می‌پردازند. علاوه بر این، محمدتقی فهیم و سعید قطبی‌زاده به نقد و بررسی فرمی این مستند خواهند پرداخت.

مستند زندگی قشنگ نو، روایتی از پشت پرده حضور سازمان جاسوسی سیا در صنعت

سینما و رسانه آمریکا است. این مستند ۴۰ دقیقه‌ای که به کارگردانی وحید پناهلو در خانه تولیدات جوان صدا و سیما تهیه شده است، برای اولین بار از صدا و سیما و برنامه تلویزیونی به اضافه مستند پخش و رونمایی خواهد شد. این قسمت از برنامه امشب ساعت ۲۰ و ۳۰ دقیقه از شبکه مستند پخش خواهد شد و بازپخش آن فردا ساعت ۹ و جمعه ۲۹ شهریور ساعت ۱۳ و ۳۰ دقیقه است.

سنگ‌سازی می‌کردند و در زمان حاضر هم در صنعت نفت مشغول به فعالیت‌اند؛ اما مشکلات و ماجراهایی برای این گروه پیش می‌آید که...

نوشدارو از امروز ساعت ۱۷ روی آنتن می‌رود و در ساعت یک بامداد و ۹ صبح بازپخش خواهد شد.

بررسی تصویب چندباره قانون يك درصد از بودجه دستگاه‌های اجرایی به صدا و سیما به مناسبت تصویب مجدد آن در هیات دولت

يك پرونده خوب برای بایگانی

تقریباً هر روز پای ثابت اخبار رسانه‌ها، مصوبات جدید دولت و مجلس است. مصوباتی که گاهی و بعد از ابلاغ نمادین آن، دیگر نشانی از وجودشان نمی‌بینیم. در این بین گاهی حتی همان ابلاغ نمادین هم اتفاق نمی‌افتد چون بعد از ابلاغ آن، ناظر و مجری مشخصی برایش تعیین نمی‌شود و خلاصه کار تا جایی پیش می‌رود که گاهی همان حکم در هزارتوی تصویب، اعلام و اجرا هم به کل فراموش می‌شود.

با همه این‌ها خیلی وقت‌ها اخبار منتشر شده درباره این احکام باعث می‌شود که حتی در مقطع کوتاهی سر و صداهای بیفتد و گروه موافقان آن خوشحال شوند و عده‌ای هم با انتقاد از آن دست به قلم بزنند تا معایبش را افشا کنند. این دست احکام کم نیستند. اما این که بهانه این حرف‌ها چیست و چه شد که مایکد فعه به سراغ چنین موضوعی رفتیم، داستانش به جلسه یکشنبه ۲۴ شهریور هیأت دولت برمی‌گردد. جلسه‌ای که یکی از خبرهای منتشر شده از آن این بود: «در اجرای حکم قانون که به موجب آن دستگاه‌های اجرایی مشمول قانون مدیریت خدمات کشوری موظفند يك درصد از اعتبارات هزینه‌ای خود را در قالب قرارداد با سازمان صدا و سیما، صرف تولید برنامه‌های مرتبط با اهداف، وظایف و مأموریت‌های خود جهت فرهنگ‌سازی، آگاهی‌بخشی و اطلاع‌رسانی کنند، هیات دولت آیین‌نامه اجرایی این قانون را به تصویب رساند.»

این اولین بار نیست که چنین قانونی تصویب می‌شود و نمونه‌های دیگری چنین نیز پیش‌تر وجود داشته، مواردی که در ادامه از آن می‌گوییم. اما اول شاید بد نباشد ببینیم که این دستگاه‌ها شامل چه سازمان‌هایی هستند.

فاطمه شه‌دوست

رسانه

چه کسانی باید پول بدهند؟

وقتی عنوان دستگاه‌های اجرایی و دولتی را جست‌وجو می‌کنید به حدود ۹۰ سازمان در حوزه‌های مختلف می‌رسید. شهرداری، بهزیستی، ستاد مبارزه با مواد مخدر، سازمان‌های استاندارد، جوانان، میراث فرهنگی و گردشگری، آتش نشانی، بازنشستگی، مبارزه با قاچاق ارز و کالا، نوسازی، مسکن، مدیریت و برنامه‌ریزی، حج و زیارت و موارد دیگری که در حوزه فرهنگ هم هستند، مثل صندوق اعتباری هنر، سازمان سینمایی، سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی و ده‌ها مورد دیگر که اسامی مهم‌ترین‌شان را با هم مرور کردیم. همه اینها جزو نهادهایی‌اند که تحت عنوان مجموعه‌های دولتی قرار می‌گیرند.

طبق این فهرست و اسامی زمانی که قانونی دستگاه‌های دولتی را خطاب قرار می‌دهد، هر کدام از این موارد سهمی از آن دارند و باید مطابق با حوزه کاری‌شان در اجرای آن حکم قدیمی بردارند.

حالا اختصاص يك درصد بودجه هرکدام از آنها به صدا و سیما برای تولید برنامه‌هایی مرتبط با اهداف و مأموریت‌ آنها، تازه‌ترین قانونی است که تصویب شده است و اگر این اتفاق اجرایی شود، با توجه به شیوه و اتفاقی که می‌افتد شاهد نتایج جالبی خواهیم بود.

امیدی به اجرا هست؟

این که چرا چنین قوانینی تصویب می‌شوند، به خودی خود اتفاق بدی نیست، چون بعضی از حوزه‌ها مثل فرهنگ و هنر یا فضاهای پژوهشی جزو بخش‌هایی‌اند که دستگاه‌ها شاید کمتر سراغ آنها می‌روند و لازم است قانونی در این بین وجود داشته باشد تا آنها را حتی به اجبار هم که شده به این سمت و سو سوق دهند.

اما دلایل عملیاتی نشدن خیلی از قوانین در هر حوزه‌ای مختص خودش است. با وجود این در وهله اول بودجه تخصیص یافته به هر کدام از این دستگاه‌ها یکی از اصلی‌ترین عواملی است که اغلب مجموعه‌ها از آن گلایه‌مندند، در واقع آنها می‌گویند مگر در مصوبات بودجه‌ای هر سال چقدر برای ما در نظر گرفته می‌شود که درصدی از آن را صرف چنین همکاری‌هایی کنیم و اگر قرار است که يك درصد به صدا و سیما برسد باید

فایده‌ای هم دارد؟

تصویب قانون اختصاص يك درصد از بودجه دستگاه‌های اجرایی به صدا و سیما برای تولید محتوایی مرتبط با رویکرد آنها نیز بار اول نیست مطرح می‌شود و قبل‌تر هم بحث آن وجود داشت، مثل سال ۹۵ که مجلس تصویب کرد کلیه دستگاه‌های اجرایی مشمول ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مکلفند يك درصد اعتبارات هزینه‌ای خود به استثنای فصول (۱)، (۴) و (۶) را طی قرارداد مشخص با سازمان صدا و سیما صرف تولید برنامه جهت فرهنگ‌سازی و آگاهی‌بخشی و اطلاع‌رسانی نمایند. بعد از آن هم این صحبت‌ها ادامه داشتند و در گیر و دار آن با این که خیلی از دستگاه‌ها توجهی به این مساله نکردند، اتفاقات جالبی هم

يك قانون بی‌فایده

در همین راستا اردشیر زابلی‌زاده، مدیر شبکه ایران‌کالا که سال‌هاست با سمت‌های مختلف عضو ثابتی از سازمان صدا و سیما است، درباره این قانون با اشاره به مطرح شدن این طرح از سال ۹۵ در گپی که داشتیم، بیان کرد: از همان سال قرار بود که از محل بودجه مازاد دولت وزارتخانه‌ها و برخی دستگاه‌ها با صدا و سیما قراردادی برای کار تبلیغات در حوزه فعالیتی که دارند ببندند. در دنیا هم به طور متوسط ۲ تا ۵ درصد از محل تولید ناخالص ملی برای افراد آن جامعه هزینه تبلیغات شود، این یعنی در کشور ما باید حدود ۷۸ دلار برای هر نفر در این زمینه هزینه شود، در صورتی که این رقم امروز تنها حدود ۱۱ دلار است. این يك درصد هم باید صرف هزینه تبلیغات دولت در خصوص فعالیت‌ها و اقدامات‌شان شود و دستگاه‌ها چنین پرداختی را به صدا و سیما داشته باشند. در اینجا بحث تبلیغات با تولید هم فرق می‌کند و تبصره ۴ قانون برنامه ششم می‌گوید دولت مکلف است که ۲ تا ۵ درصد از محل بودجه عمومی را به تولید پویانمایی و فیلم سینمایی اختصاص دهد. این يك درصدی که سازمان‌ها می‌گیرند هم در امر تبلیغات است نه برنامه‌سازی عادی که رسانه باید انجام دهد.

او در پاسخ به این که مطرح شدن دوباره این قانون چقدر می‌تواند در اجرایی

قوانینی که خاک می‌خورند

علاوه بر این قانون همانطور که اشاره کردیم، قبل ترهم موارد اینچنینی تصویب و اعلام شده است. مثل قانونی که در سال۹۵ به ترویج فرهنگ ایثار و شهادت اختصاص داشت و در متن آن گفته شده بود: «دستگاه‌های اجرایی موضوع این قانون موظفند ۲ درصد از اعتبارات فرهنگی خود به استثنای فصول اول و ششم اعتبارات هزینه‌ای را براساس موافقتنامه مبادله شده با سازمان برنامه و بودجه در چارچوب سیاست‌های مصوب ابلاغی شورای عالی ترویج فرهنگ ایثار و شهادت صرف این امور کنند.»

همچنین در بین ضوابط اجرایی قانون بودجه هر سال نیز کلی از این قوانین به چشم می‌خورد، مثل سال گذشته که دستگاه‌های اجرایی و نهادهای عمومی غیردولتی مجازند يك درصد از اعتبارات مندرج در قانون را به منظور استقرار سامانه (سیستم) مدیریت سبز هزینه کنند. اختصاص ۰/۵ درصد از سقف بودجه مصوب دستگاه‌های ملی و استانی برای توسعه فعالیت‌های قرآنی، ترویج فرهنگ قرآنی، عفاف و

حجاب نیز یکی دیگر از این موارد است که البته هر سال درصد آن تغییر می‌کند و اخیراً افزایش هم پیدا کرده است.

یکی دیگر از مصادیق این قوانین هم در حوزه پژوهش است، حوزه‌ای که هر از چندگاهی بحث آن مطرح می‌شود و در یکی از مصوبات درباره آن این طور قید شده است: «يك درصد از اعتبارات هزینه‌ای تخصیص یافته به دستگاه‌های اجرایی (به استثنای فصول ۱ و ۶) به امور پژوهشی و توسعه فناوری، شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان مجاز است اعتبارات موضوع این ماده را از سرجمع اعتبارات هزینه‌ای استان کسرو با هماهنگی دستگاه‌های اجرایی استانی و براساس اولویت‌ها و سیاست‌های پژوهشی مصوب و نیازهای استان و در چارچوب دستورالعمل ابلاغی سازمان برنامه و بودجه کشور برای امور پژوهشی و توسعه فناوری به دستگاه‌های اجرایی استانی تعیین‌شده توسط آن‌ها و شوراهای جهاد دانشگاهی استان اختصاص دهد.» اختصاص درصدی از بودجه دستگاه‌های دولتی به خرید آثار هنری هم از طرح‌هایی بود که همچنان بر سر آن بحث است و خیلی‌ها آن را نادیده گرفتند.

از ابتدا فکری به حال آن کنند. اینجاست که کمتر نهادهی حاضر می‌شود که

تن به چنین همکاری‌هایی دهد.

در کنار این موضوع عدم برنامه‌ریزی و پرداخت درست به این بخش‌ها (یعنی قوانینی که تصویب می‌شود) یکی دیگر از مهم‌ترین دلایلی است که باعث می‌شود تا مجموعه‌های مختلف از زیر بار چنین قوانینی بگریزند. مثلاً در حوزه پژوهش می‌توان به ضعف ارتباط با سردمداران آن بخش اشاره کرد. یا در فضای فرهنگی نیز به همین ترتیب، یعنی بستری که بتواند این قوانین را به شکلی که باید اجرایی کند، وجود ندارد، به همین دلیل راهی جز فراموشی و دست دست کردن برای آنها باقی نمی‌ماند.

از سوی دیگر بحث نظارت به اجرای این قوانین هم موضوع دیگری است که به خودی خود جای بحث مفصل دارد، چرا که با نگاهی کلی و گذرا به برخی از این قوانین با عدم اجرایی شدن و تأثیرگذاری آنها روبه‌رو می‌شویم. اتفاقی که نشان از جای خالی يك ناظر بر اجرای آن قانون دارد.

شهرک ازدواج بازار بزرگ اطلس

با توجه به اینکه موضوع ازدواج در سالهای اخیر با چالش های زیادی مواجه بوده است طرح شهرک ازدواج به صورت ویژه با ارائه خدمات به زوجین جوان آغاز به کار کرده است و علی رغم حساسیت های زیادی که در این باب وجود دارد پایه ریزی و اجرای آن مستلزم رعایت تمامی موازین و قوانین اتحادیه های مرتبط با خدمات دهندگان، ستادهای ازدواج آسان و دانشجویی، فرامین رهبر معظم انقلاب سرلوحه و در راس امور قرار دارد. شرکت آسمان طلایی ونداد برای اولین بار در سراسر کشور ۱۲ دسته از خدمات دهندگان

حوزه ازدواج را شناسایی و اقدام به عقد قرارداد با آنها نموده، مهم ترین خط مشی این شهرک صحه گذاری بر فرمایشات مقام معظم رهبری در ارتباط با سهولت ازدواج می باشد. از این رو با امکان مقایسه سریع قیمتها و امکانات خدمات دهندگان در محلی به نام شهرک ازدواج بر آن شدیم تا قدمی بزرگ در این راستا برداریم. این شهرک ازدواج با همکاری بانک صادرات برای اولین بار در محل شهرک امکان دریافت وام برای زوج های جوان را قرار داده است تا بخشی ازغدغه مالی زوجین را جبران کرده و جوانان را به ازدواج تشویق کند. از این رو دیگر متقاضیان خرید از شهرک می توانند با استفاده از وام ها یا به صورت نقدی از خدمات و محصولات شهرک استفاده نمایند.شهرک ازدواج برای

اولین همایش شهرک ازدواج در مشهد الرضا(ع)

هلدینگ بین المللی آسمان طلایی ونداد، شهریور ۹۸

بهترین از ازدواج ها، آسانترین آنهاست (رسول اکرم (ص))

اولین بار توسط شرکت آسمان طلایی ونداد در مشهد شروع به کار کرد. این شهرک پذیرای زوجین و خریداران اقلام جهیزیه و خدمات در بخش های مختلف و متنوع است. در این شهرک خریداران می توانند با دریافت تسهیلات از بانک صادرات ایران تمام یا بخشی از فاکتور خود را توسط وام پرداخت نمایند و این امر باعث می‌شود تا بتوانند از خدمات بهتر و جامع تری بهره ببرند. خدمات‌دهندگان این شهرک شامل سالن زیبایی عروسی – تالار و باغ تالار – کت و شلوار داماد – مشاور ازدواج – تشریفات- مزون عروسی – آتلیه – گل فروشی – کیک و شیرینی – گرم داماد – جهیزیه – باجه بانک صادرات و... می باشند. تمامی خدمات، لیست قیمت ها و قراردادهای توسط تیم نظارت نمایشگاه در هر برنامه بررسی می‌شوند و با متخلفین برخورد می‌شود. نمایشگاه، جمعه‌ها از ساعت ۱۰ صبح

الی ۱۱ شب فعالیت می‌کند تا بتواند از زوجین بیشتری میزبانی کند. این نمایشگاه از بخش های اداری دبیرخانه، ستاد برگزاری، سازمان بهره برداری، حراست، کمیته اجرایی و تیم مدیریت تشکیل شده تا بتواند با دقت هر چه بیشتر در جهت حفظ کیفیت و امنیت گام بردارد. پراکندگی خدمات‌دهندگان حوزه ازدواج در سطح شهر، عدم امکان مقایسه دقیق قیمت ها و امتیازات، نبود نظارت دقیق بر قرارداد خدمات‌دهندگان، عدم هماهنگی خدمات دهندگان در برگزاری یکپارچه مراسمات، نبود امکان نظرسنجی و امتیازدهی به

چگونگی ارائه خدمات دهندگان پس از مراسم، پیشآوری زوجین از امکانات و قیمت خدمات دهندگان با توجه به موقعیت جغرافیایی و لوکسی دفتر خدمات دهندگان، نبود سرویس معرفی کامل خدمات دهندگان، انلاف زمان در پیدا کردن خدمات‌دهندگان، نبود داده های آماری دقیق از خدمات دهندگان، نبود سرویس یکپارچه در خدمت اجرای سیاست‌های کلان تشکیل خانواده و ازدواج، همکاری نامناسب خدمات‌دهندگان با سرویس های ازدواج آسان و کمبود بستر دقیق نظارتی دولتی در بخش ازدواج امید است شرکت ونداد گامی موثر و مانا در تحقق تشکیل خانواده و ازدواج برداشته و در زیر پرچم بزرگ میهن اسلامی عزیزمان بتواند بر برقراری این شهرک در دیگر شهرها امکان استفاده عموم هم وطنان را فراهم سازد.